

Kaligula

Mogul-rock

Ráno s ním vstává, pozdě večer jde spát,
co s ním, kam ho dát.
Každej den a každou noc má ho jako drát,
vohon mu nepřestal stát.

Co to má za ptáka, viset ho neláká,
furt je jak hůl, kurvaštelung.
Ve svislý poloze v nádherný děloze,
tam by měl už brzo být.

On má ho jak slon, na ten svůj kanón
měl by snad zbrojní pas mít.
Vzdech, pak už jen řev a všude krev,
z díry pak zbejvá jen cár.
To není péro, to je lodní šroub,
dosáhne na žlučník a ještě hloub.
Furt ho má jak žula, malej Kaligula, jé, ten ho má!

Kurva brázdí chodník, netuší nic,
ptá se jen - kluku chceš jít?
Zezadu, na stojáka, i když je hic,
ta neví, co se bude dít.

Čumí do tý kurvy, říká - mi ho urvi,
jsem jako kůň, kurvaštelung.
Dal do ní vehikla, vona jen vykřikla,
začala mít k bohu blíž.

On má ho jak slon, na ten svůj kanón
měl by snad zbrojní pas mít.
Vzdech, pak už jen řev a všude krev,
z díry pak zbejvá jen cár.
To není péro, to je lodní šroub,
dosáhne na žlučník a ještě hloub.
Furt ho má jak žula, malej Kaligula, jé, ten ho má!

On má ho jak slon, na ten svůj kanón
měl by snad zbrojní pas mít.
Vzdech, pak už jen řev a všude krev,
z díry pak zbejvá jen cár.
To není péro, to je lodní šroub,
dosáhne na žlučník a ještě hloub.
Furt ho má jak žula, malej Kaligula, jé, ten ho má!